

8 Spelskatt

8.1 Författningar m.m.

Lag (1972:820) om skatt på spel, prop. 1972:128, SkU 1972:66

Lagändringar

- SFS 1973:319 ändr. 1§
SkU 1973:37
- SFS 1975:145 ändr. författningsrubr, 1, 4, 10, 11, 22 §§
prop. 1975:31, SkU 1975:20
- SFS 1975:987 ändr. 10 §
SkU 1975/76:14
- SFS 1977:311 ändr. 10 §
SkU 1976/77:40
- SFS 1978:761 upph. 3 §; ändr. 1, 4, 6, 10–15, 17, 19 §§;
omtryck
prop. 1978/79:20, NU 1978/79:11
- SFS 1982:1016 ändr. 1, 10 §§
prop. 1981/82:170, SkU 1982/83:6
- SFS 1984:157 upph. 2, 8, 9, 12–15, 17, 18, 20, 21 §§;
ändr. 7, 11, 22 §§; ny 23 §; omtryck
prop. 1983/84:71, SkU 1983/84:22
- SFS 1988:841 ändr. 1, 10 §§
prop. 1987/88:141, KrU 1987/88:22
- SFS 1988:1571 ändr. 4, 11, 22 §§
prop. 1988/89:28, SkU 1988/89:11
- SFS 1993:473 ändr. 5, 7, 11, 16, 22 §§

- prop. 1992/93:196, SkU 1992/93:28
SFS 1994:1003 ändr. 1, 4, 6, 10, 11, 22 §§
prop. 1993/94:243, FiU 1993/94:24
SFS 1994:1871 ändr. 5 §
prop. 1994/95:91, SkU 1994/95:11
SFS 1998:291 ändr. 1, 4, 10, 19 §§
prop. 1997/98:140, SkU 1997/98:25
SFS 1999:356 ändr. 1,4, 10, 19 §§
prop. 1998/99:80, KrU 1998/99:11
SFS 2000:470 ändr. 5, 22 §§
prop. 1999/2000:105, SkU 1999/2000:22
SFS 2002:403 upph. 7, 11, 22 §§, ändr. 23 §
prop. 2001/02:127, SkU 2001/02:27

Förordning (1984:249) om spelskatt

Författningsändring

SFS 2003:935 ändr. 2 §

Skatteverkets allmänna råd

Skatteverkets allmänna råd om spelskatt (SKV A 2004:9).

8.2 Allmänt

Enligt LSP betalas spelskatt för sådant roulettspel som kräver tillstånd enligt LL. Kort- och tärningsspel jämställs med roulettspel, varför det fortsättningsvis i framställningen med roulettspel även avses kort- och tärningsspel.

8.3 Skattepliktig verksamhet

Enligt 1 § LSP föreligger skatteplikt för sådant roulettspel, för vilket tillstånd krävs enligt lotterilagen. När det gäller tillämpningen av bestämmelserna i spelskattelagen jämställs kortspel och tärningsspel med roulettspel.

Enligt 2 § tredje stycket LL tillämpas lagen inte på spel enligt kasinolagen (1999:355). Tillstånd att anordna kasinospel enligt kasinolagen får endast lämnas till företag som i sin helhet, direkt eller indirekt, ägs av staten.

För att det ska föreligga ett lotteri (spel) fordras enligt 3 § LL att en eller flera deltagare kan erhålla en vinst till högre värde än vad var och en av de övriga deltagarna kan få. En sådan vinst anses föreligga även om alla vinster är värda lika mycket. Även rätt till fortsatt spel är att anse som vinst, se 3 § fjärde stycket LL. Det förutsätts inte att deltagarna erlägger någon insats, se 3 § första stycket LL.

Tillstånd till lotteri om pengar eller pengars värde krävs då spelet anordnas inom landet och för allmänheten. Detsamma gäller för bingospel, automatspel, roulettspel, tärningsspel och kortspel som inte anordnas för allmänheten, om det sker i förvärvssyfte (1 § tredje stycket LL). Lotteri ska anses anordnat för allmänheten även när det som villkor för deltagande erfordras medlemskap i viss sammanslutning om denna väsentligen har till uppgift att anordna lotteri eller om lotteriet i övrigt, på grund av omfattningen eller villkoren för deltagande, är att jämföras med ett lotteri som är anordnat för allmänheten (1 § andra stycket LL).

I prop. 1981/82:170 redogör föredraganden på s. 28 för några tolkningar av begreppet allmänheten i annan lagstiftning och i rättspraxis. Till ledning för bedömningen kan även lotteriutredningens anförande i betänkandet SOU 1970:51 (s. 23 ff) tjäna. Detta innehöll i huvudsak följande (begreppet lotteri innefattar även spel).

Inte anordnat för allmänheten

1. Lotteriet anordnas i samband med en privat tillställning.
2. Lotteriet anordnas enbart för en förenings medlemmar i en av denna disponerad lokal även om medlemmarna får ta med familjemedlemmar eller privata gäster i begränsad omfattning.
3. Lotteriet under punkt 2 anordnas gemensamt för medlemmar i flera föreningar.
4. Lotteriet anordnas för en sluten och liten personkrets t.ex. lotteri för anställda i ett företag.

Anordnat för allmänheten

5. Om avsikten med tillställningen under punkt 1 varit att anordna spel och inbjudan till denna riktats till personer utan inbördes gemenskap.
6. Om föreningen under punkt 2 tillkommit med huvudsakligt ändamål att anordna spel, eller om medlemskap i före-

ningen kan vinnas så lätt att det framstår som en ren formalitet. Sådant spel är att jämställa med lotteri anordnat för allmänheten om det anordnas av en förening, i vilken medlemskap kan vinnas genom att delta i spelet, lösa entrébiljett eller dylikt.

7. Om lotterier anordnas i andra fall än ovan under punkterna 1–4 torde de i allmänhet anses som anordnade för allmänheten.

Förvärvssyfte anses föreligga så snart ett ekonomiskt överskott åsyftas. Den önskade förtjänsten behöver inte uppstå direkt genom lotteriet, utan det är tillräckligt att anordnaren indirekt åsyftar en sådan förtjänst, såsom är fallet vid reklamlotterier anordnade i en näringsverksamhet.

Bedrivs skattepliktigt spel utan tillstånd föreligger ändå skattepliktig verksamhet och skatt påförs med belopp motsvarande den skatt som skulle ha påförts om tillstånd funnits (16 § LSP). Det är i sammanhanget enbart av betydelse om verksamheten är sådan att den för sitt bedrivande krävt tillstånd enligt 1 § LL. Se prop. 1972:128 s. 48.

8.4 Skattskyldighet m.m.

Skattskyldig är enligt 4 § LSP tillståndshavaren. Ifråga om roulettspel som bedrivs med utrustning som upplåtits av någon med fast driftställe i landet är upplåtaren skattskyldig. Den senare regeln medför att det vid roulettspel i regel endast förekommer upplåtare som skattskyldiga.

För det fall någon anordnar skattepliktigt spel utan tillstånd är anordnaren skattskyldig enligt 16 § LSP. Detta innebär inte att anordnaren härigenom skulle vara skattskyldig vid varje tillfälle då spel utan tillstånd ägt rum. KR i Stockholm har i dom den 27 februari 1979, mål nr 3942-1978, samt i dom den 13 november 1979, mål nr 12-1979 respektive 249-1979, ansett att 16 § LSP endast är tillämplig i de fall skattepliktigt spel anordnats av någon som skulle ha varit skattskyldig, om han haft tillstånd.

Delägare i enkelt bolag är enligt 5 § LSP skattskyldig i förhållande till sin andel i bolaget. För kommandit- och handelsbolag gäller att bolaget är skattskyldigt. I fråga om europeisk ekonomisk intressegruppering är grupperingen skattskyldig. Om skattskyldig försatts i konkurs eller avlidit är konkursboet respektive dödsboet skattskyldigt.

Även den som inte är skattskyldig kan enligt 19 § LSP bli ansvarig för skatt på roulettspel. Detta gäller för det fall att upplåtare som är skattskyldig enligt 4 § LSP inte erlagt skatt. Då blir den som bedriver spelet ansvarig för skatten. Om spelutrustning har upplåtits i flera led och den upplåtare som enligt 4 § LSP är skattskyldig inte har erlagt skatt, blir även upplåtare som inte själv är skattskyldig ansvarig för skatten.

8.5 Skattskyldighetens inträde, skattesatser, deklaration m.m.

Skatten på roulettspel utgår med ett visst belopp för tillståndet att spela. Enligt 6 § första stycket LSP inträder skattskyldigheten den kalendermånad spelet påbörjas och upphör vid utgången av den kalendermånad spelet upphör. Detta innebär att en skattskyldig som bedriver spel under tiden den 24 maj t.o.m. den 11 november samma år, blir skattskyldig för månaderna maj–november, dvs. sju hela månader.

Spelskatt på roulettspel utgår enligt 10 § LSP med olika belopp beroende på hur många bord spel kan bedrivas på enligt tillståndet. Följande skattesatser gäller per kalendermånad.

2 000 kr för tillstånd att spela på ett bord

4 000 kr för tillstånd att spela på två bord

9 000 kr för tillstånd att spela på tre bord

18 000 kr för tillstånd att spela på fyra bord och

25 000 kr för tillstånd att spela på fem bord.

Ger tillståndet rätt att spela på fler än fem bord utgår skatten för vart och ett av dessa bord med 5 000 kr per månad.

Även om tillståndet inte utnyttjas fullt ut, dvs. det faktiska spelet bedrivs på ett färre antal bord än tillståndet medger, utgår skatten efter den rätt att anordna spel innehavaren har enligt tillståndet. Skatten har således en karaktär av licensavgift (se KR:s i Stockholm domar den 11 oktober 1977, mål nr 405-1975 och den 7 juli 1982, mål nr 677-1981).

Tillstånd meddelas enligt 11 § LL för ett visst område (spelområde) och det innebär att antalet spelbord beräknas per spelområde. Om innehavaren har två tillstånd rörande området ska skatten ändå beräknas som om ett tillstånd förelåg.

Varje restaurang, nöjespark eller liknande anläggning utgör ett spelområde om spel bedrivs i skilda rum eller avdelningar. Om det i en nöjespark spelas roulett såväl i själva parken som i en i parken belägen restaurang anses det förekomma endast ett spelområde. När det gäller en restaurangkedja utgör däremot varje i kedjan ingående restaurang ett spelområde. Skatten ska följaktligen beräknas med utgångspunkt i den rätt till spel som varje restaurang har (se Skatteverkets skrivelse den 7 december 2004, dnr 673214-04/111, avseende lotteriskatt, spelområde).

Varje spelplan är att anse som ett spelbord, se prop. 1981/82:170 s. 314. Ett dubbelbord – ett bord med ett hjul men med två spelplaner – ska därför betraktas som två spelbord (SKV A 2004:9).